

Fiske har ponnockigt bedrivits i Värö s.m.
På länge ponn platsen har varit bebodd.
Loppgifteterna nedan dateras sig till tiden
mellan 1800 och 1900.

Rekt yrhusfiske bedrens probigen ej färskan
omkring 1800 talets slut.

Fiskeplatserna var betögna, inom ca
2 landmil ut till sjöss.

Båtarna var dels ekar och snippar, dels
öppna något större farkastar ca 28 fot långa
ovredda för bottenståsfiske efter sill.

Redskopen bestod av siltgarn, enligt uppgift
125 maskas djupa och 1000 maskas långa.

Dessa kröts av torparbefolkningen för hand.

Hummetinas, förfärdigade av vild, trälist
och klödda med nät av bomulls-garn.

Bochos - långrev med kraf, flöte och stänker
av stenar.

alla anständer räknade i landmil
Snippar båt för redd och segel.
Hummetinas kallade över hummetinas

Flundregarn, fiskgarn och hemmaspunnet lin
och handknutna.

Spustes. fittveckade och hemmaspunnede.

Pälkas. stipta och tunn eller bly.

Sillfisket var bärande men deparat är
rusta. Bedrens på hösten innomskärs med
öppna bötas 20-28 fot långa 2-3 man om
varje böt 3-3 gnen på man. — Slutet är
1500 fot gjordes fackorna 30 fot och därövers
garnens antal per man var mellan 5 och 10
manskapet upp till 5 och fiskerplatser 4 mil.

En del jordbrukare rustade och deltog
eller sommarbetade med fiskarna om sillfiske
bötarna byggdes ofta hemma på någon
gård 1 och 2 km från havet.

Flundrefisket bedrens och fiskarna
ensamma och i stor utsträckning

Garnfisket bedrens och bötas och fiskare

3
Bacchefisket var ej mycket utvecklat
och bedrens mest en fiskare men över
bördas fiskode med rödara

Ärnfisket bedrens or bördas och fiskare
i ungefär lika skala

Justes och pillefiske har bedrivits
i mindre omfattning. Det senare mest för
husbehovsfisk.

Fiskare i utpräglad mening har
förekommit först i slutet av 1800 talet
dessa försinnon var fiskarna så fattiga, att
dessa måste hos börderna söka en del
del av sin försörjning genom dogvrecken,
fisket var för dåligt utvecklat och räkte
ej till alla mäta alla de mennas, som
i allmänhet fanns hemma i den luffliga
byg eller fiskerstugan. Emigrationen till
U.S.A 1860-1920. Sjorde att många

torpstugans försvarare och små fiskare
blevo borta. Under 1700 talet och tidigare
var gränsen mellan bönder och fiskare
klotiger ännu mindre, då klotigen alla
innehavare här vid kusten fiskade

Under 1800 talet bodde torparna eller
fiskarna, vilket här i Värö är nästan
samma sak, i små stugor på ofria
grund. Arbetet bestod av omkring 10
dagsarbeten per år. Varje bonde hade
sina torpare på sin hemman. Dessa
levde, som van förtjänas av fiske och
dagsarbeten. Under 1900 talet har, av en
del, av dessa torpare blivit s. g. stora
fiskare i modern mening.

Fisken försälldes dels i byggnaden,
dels i en krog på ryggen ofta flera km.
Bönder som fiskade kände ut och sålde

efter häst. Finare finsk lax, hummes
frunga m. fl. sorters pöglades under 1800
talts böijer och hefft till dommar-
perare till Varberg och Kungälv.

I Varberg och Kungälv försälldes
ofta fisker i knippen och efter skälpond
direkt till förbrukarna från Kajer

Först i 1800 talts slut upphom
uppköpare i orten och där till en
böijer endast för lax och hummes.

Skrodträden var fri för alla.

I böijer in 1900 talts blev dock skrod-
träden skäppt till enbart ångarna, för
laxgårdsfiske. denna bestämmelse
upphöjdes efter process under 1920 talts
slut. Detta gällde allri endast träden
äs bedrivon laxgårdsfiske med färskhet
kyssa.

Hjörbodas har i mindre omfattning
färdkommit. Dessa lög inte vid hant
skonden och brukades endast av ögren
fontonspråk sjöades aeldig, eller betalades
nögen arrenden. Torzn Hjörbodas eller
bebryggelse i samband med fiske på
holmar eller skär har färdkommit
Torzn hus som bebodas, fiduis särskilt
fäs fiske, har heller färdkommit.

Vodboen är en bohorn vilket fästas
i båtens relling och öns vinkel sevan
dröges vid pillfiske, präsfiske och
dörfishe. Torznna brukade en 1/2
- 1 tunnland jord här vattes
potatis och röddes krog. En gris
stundom och en ko hölls
på torpet samt 2,0-2,5 köns.

